

kvalifikaci a nebyla na ni rozšířena během dalšího řízení, je uvést, že nebylo třeba rozšířit obžalobu v řečeném směru, ježto rozšíření obžaloby je třeba jen tenkrát, byl-li obžalovaný obviněn z jiného trestného činu, než na který zněla obžaloba (§ 263 tr. ř.). V souzeném případě šlo však toliko o změnu (doplnění) skutkového děje v obžalobě uvedeného, jež se nedotýkala totožnosti činu (srov. slova v § 261 tr. ř.: »ve spojení s okolnostmi vyššími najevo v hlavním přeličení«).

Ježto podle toho, co bylo nahoře uvedeno, tu nejsou dostatečné důvody, pro něž lze obžalovanou považovati za podezřelou z trestného činu příslušejícího k pravomoci porotního soudu, bylo odůvodněné zmateční stížnosti vyhověno v neveřejném zasedání podle § 5, odst. 1 zákona č. 3/1878 ř. z., aniž se bylo třeba zabývati další výtkou zmateční stížnosti, již se snaží napadnouti výrok nalézacího soudu o tom, zda se obžalovaná vůbec dopustila činu, z něhož byla obžalována.

Čís. 6362.

Zcizení dlužníkovu majetku netvoří skutkovou podstatu podle § 205 a) tr. zák., dostala-li se do dlužníkovu majetku rovnocenná protihodnota zcizených věcí.

V tom, že někdo koupil dlužníkův majetek a zaplatil mu jej, nelze ještě spatřovati spoluvinu (§ 5 tr. zák.) na zločinu podle § 205 a) tr. zák., leda by to učinil, aby tím dlužníka podporoval (navedl) v činnosti, již mělo býti zmařeno uspokojení věřitelů.

(Rozh. ze dne 15. září 1939, Zm II 167/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného A. do rozsudku krajského soudu, jímž byl tento obžalovaný uznán vinným zločinem podle §§ 5, 205 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině stěžovatelově, jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s tím souvisících a uložil nalézacímu soudu, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Skutkovou podstatu zločinu podle § 205 a) tr. zák. shledal nalézací soud v tom, že obžalovaný B. zcizil svůj nemovitý a movitý majetek stěžovateli A. (a jeho manželce) a že odstranil (zatajil) kupní peníz, který mu byl ve výši přes 20.000 K hotově vyplacen.

Uvažuje o spoluvině stěžovatelově, uznal ho nalézací soud vinným podle §§ 5, 205 a) tr. zák., poněvadž stěžovatel koupil od obžalovaného B. jeho nemovitý a movitý majetek a vyplatil mu kupní cenu, ač věděl o jeho mimoknihovních dluzích, a to vůči M. a N.

Zmateční stížnost napadá uvedený závěr s hlediska zmatku podle § 281, č. 9 a) tr. ř. namítajíc, že k naplnění skutkové podstaty podle §§ 5, 205 a) tr. zák. nestačí pouhý kup nemovitosti a svršků obžalova-

ného B. a pouhá výplata kupní ceny, nýbrž že je k tomu ještě třeba, aby byl stěžovatel navedl obžalovaného B. k odstranění kupní ceny nebo mu při tom pomáhal.

Zmateční stížnost je důvodná.

Zcizení věci dlužnickových, při němž se jeho majetek nezmenšuje, nýbrž při němž se dlužníku za prodané věci dostává přiměřené protihodnoty (náhrady), nestačí k naplnění skutkové podstaty podle § 205 a) tr. zák. Chráněným právním statkem je tu právo věřitelů na uspokojení z dlužníkovy jmění; poškození tohoto práva záleží ve zmaření nebo ztenčení uspokojení věřitelů; ježto zcizení je jen prostředkem, jímž toho lze dosáhnouti, nestačí k poškození věřitelů pouhé zcizení — na straně pomocníkově pouhé koupení — dlužníkovy majetku, jestliže se zcizovacím úkonem dostala do jmění dlužníkovy za zcizený majetek rovnocenná protihodnota (rozh. čís. 2123, 4639 Sb. n. s.).

Záleží-li v souzeném případě trestná činnost obžalovaného B. v tom, že zcizil svůj majetek a odstranil kupní peníz, pak ke spoluvině stěžovatelově podle § 5 tr. zák. bylo třeba zjistiti okolnosti, z nichž by bylo lze souditi, že obžalovaný koupil nemovitosti od B., aby ho podporoval (navedl) v činnosti, již mělo býti zmařeno uspokojení věřitelů B.

V tomto směru se však nalézací soud dosud nezabýval stěžovatelovou vinou; nelze tudíž rozhodnouti ve věci samé a je třeba provést nové hlavní přeličení. Bylo proto odůvodněné zmateční stížnosti vyhověno podle § 5, odst. 1 zákona čís. 3/1878 ř. z. již z uvedeného důvodu, aniž se bylo třeba zabývati dalšími jejími vývody činěnými s hlediska zmatků podle § 281, čís. 4, 5 tr. ř. — — —

Nebude-li zjištěna spoluvina stěžovatele ve smyslu §§ 5, 205 a) tr. zák. v tom směru, že obžalovaný věděl, že jde o zmaření nebo ztenčení uspokojení věřitelů obžalovaného B., bude na nalézacím soudu, aby uvažoval, zda v jednání obžalovaného nelze spatřovati skutkovou podstatu podle § 5 tr. zák. a § 1 zák. o mař. ex.

Čís. 6363.

Úředník důchodkové kontroly je oprávněn zakročiti i mimo svůj služební obvod, zjistí-li, že je tam páchán důchodkový přestupek.

Smí se — zejména postřehne-li takový čin — z vlastního podnětu ujmouti výkon služby i v době, kdy podle služebního rozvrhu nevykonává právě službu.

(Rozh. ze dne 16. září 1939, Zm I 486/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. z.